

- porušení zásady řádné správy a článků 84 a 94 finančního nařízení, jelikož se pokračovalo v hodnocení, i když zůstala pouze jedna nabídka a žalovaný nereagoval, i když jej žalobkyně informovala o konfliktu zájmů, který zvýhodňoval Consortium ICAS;
- právního omylu, kterého se dopustil žalovaný, když odmítl nabídku žalobkyně na základě čl. 120 odst. 4 prováděcího nařízení k jeho finančnímu nařízení, jelikož tento článek umožňuje automatické odmítnutí nabídky bez posouzení, pouze v případě, že nespĺňuje základní podmínku nebo zvláštní podmínku stanovenou v zadávací dokumentaci;
- skutečnosti, že údajná porušení právních předpisů způsobila žalobkyni přímou a určitou újmu, jejíž náhradu může požadovat.

—————

Žaloba podaná dne 13. září 2010 — Cortés del Valle López v. OHIM (HIJOPUTA)

(Věc T-417/10)

(2010/C 301/94)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Španělsko) (zástupce: J. Calderón Chavero, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. června 2010 ve věci R 175/2010-2;
- v důsledku toho zrušit rozhodnutí průzkumového referenta OHIM ze dne 24. listopadu 2009;
- vyhovět návrhovému žádání žalobce a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení v případě, že bude mít námitky a zamítnout jeho návrhová žádání.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „¡Que bueno ye! HIJOPUTA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 33, 35 a 39

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Neexistence porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾, neboť přihlašovaná ochranná známka není v rozporu s dobrými mravy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

—————

Žaloba podaná dne 15. září 2010 — voestalpine a voestalpine Austria Draht v. Komise

(Věc T-418/10)

(2010/C 301/95)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: voestalpine AG (Linec, Rakousko), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Rakousko) (zástupci: A. Ablasser Neuhuber a G. Fussenegger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP ve věci COMP/38.344 — ocel na předpjaté výztuže v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyň;
- podpůrně, snížit pokutu uloženou žalobkyním v článku 2 rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 ve věci COMP/38.344 — ocel na předpjaté výztuže. Napadeným rozhodnutím byly žalobkyním a dalším podnikům uloženy pokuty z důvodu porušení článku 101 SFEU, jakož i článku 53 Dohody o EHP. Podle Komise se žalobkyně účastnily trvající dohody, popřípadě se podílely na jednání ve shodě v odvětví oceli na předpjaté výztuže v rámci vnitřního trhu a EHP.

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně tři žalobní důvody.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že článek 101 SFEU neporušily. V této souvislosti tvrdí, že je nesprávně připisovat jim účast na kartelové dohodě, popřípadě podílení se na jednání ve shodě výlučně prostřednictvím obchodního zástupce v Itálii, jelikož tento obchodní zástupce žalobkyně na schůzce „Club Italia“ vůbec nezastupoval, jednání nevýlučného obchodního zástupce nelze žalobkyním přičítat, neboť nejde o tutéž hospodářskou jednotku, automatické přičtení jednání nevýlučného obchodního zástupce žalobkyním ze strany žalované je v rozporu s judikaturou Tribunálu, a jelikož žalobkyně nebyly s jednáním obchodního zástupce nijak obeznámeny. Podpůrně tvrdí, že byla v případě žalobkyň nesprávně určena doba trvání protiprávního jednání.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje svou účast na jediném, komplexním a trvajícím protiprávním jednání. V této souvislosti mimo jiné tvrdí, že protiprávní jednání, k němuž došlo v rámci „Club Italia“, je třeba oddělit od jiných případů protiprávního jednání uvedených v napadeném rozhodnutí. Dále žalobkyně uvádějí, že se jediného, komplexního a trvajícího protiprávního jednání neúčastnily, jelikož o celkovém plánu neměly žádné povědomí, tento plán nemohly ani rozumně předvídat a nebyly by ani připraveny na sebe vzít riziko, které z něj vyplývá.

Konečně třetí žalobní důvod se týká pochybení při výpočtu pokuty. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že došlo k porušení zásady proporcionality, jelikož byla uložena nepřiměřeně vysoká pokuta a v případě nových (a nepředvídatelných) právních otázek a též pokuta byla uložena v případě pouhého povědomí o protiprávním jednání jiných podniků. Dále došlo k porušením zásady rovného zacházení, pokynů pro výpočet pokut⁽¹⁾ a práva na obhajobu, jakož i práva na spravedlivý proces.

⁽¹⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 14. září 2010 — Ori Martin v. Komise

(Věc T-419/10)

(2010/C 301/96)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Ori Martin SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: P. Ziotti, avvocato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 53 Smlouvy o EHP (věc COMP/38.344 — Přepínací ocel), v rozsahu, ve kterém jí přičítá odpovědnost za jednání podléhající sankci,
- zrušit nebo snížit uloženou pokutu v souladu s článkem 2 uvedeného rozhodnutí,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí v této věci je stejné jako rozhodnutí dotčené ve věci T-385/10, ArcelorMittal Wire France a další v. Komise.

Žalobkyně má za to, že rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 je protizákonné v tom, že ji činí odpovědnou z jediného důvodu, že je (téměř) zcela majitelkou společnosti, které bylo přičteno nekalé jednání podléhající sankci na základě článku 101 SFEU.

Žalobkyně zejména uplatňuje:

- porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1/2003 v tom, že pravomoc Komise ukládat pokuty byla v tomto případě promlčena;
- porušení článku 101 SFEU, jakož i zásad osobní povahy odpovědnosti a pokut, řádné správy a zákazu diskriminace v tom, že Komise uvalila na žalobkyni skutečnou a osobní odpovědnost za akty, které jsou možná protizákonné a které spáchala společnost, nad kterou má kontrolu, odpovědnost podléhající nevyvratitelné domněnce, kterou nelze zvrátit ani protichůdnými důkazy. Tato odpovědnost na základě vlastnictví je bezprecedentní a proti zásadám stanoveným judikaturou Společenství ve vztahu k použití článku 101 SFEU, když se jedná o skupiny společností;
- porušení zásady omezené odpovědnosti kapitálových společností na základě práva společností společného právním členských států a právu Unie samotné.

Ori Martin dále požaduje zrušení nebo přinejmenším značné snížení uložené pokuty.